

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΒΑΤΟ

Ύδιοκτήτης και Διευθυντής: Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

Έκδότης και Διαχειριστής: ΧΡ. ΓΑΝΙΑΡΗΣ & ΣΙΑ

Ταχτικοί συντάκτες: Κ. ΚΑΡΘΑΙΟΣ, ΡΗΓΑΣ ΓΚΟΛΦΗΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΡΟΡΙΤΗΣ, ΚΙΜΩΝ Ι. ΘΕΟΔΩΡΟ-
ΠΟΥΛΟΣ, ΠΑΝΟΣ Α. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

Όσα γράμματα ενδιαφέρουν τη Διαχείριση πρέπει να διευθύνονται:

Χ. ΓΑΝΙΑΡΗΝ & ΣΙΑ, Σοφοκλέους 3, ΑΘΗΝΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ: Για την Ελλάδα

δρ.	20	τό χρόνο.
»	10	τό έξιμηνο.
»	5	τό τρίμηνο.

Για την Αγγλία και Αίγυπτο

£	1	τό χρόνο
£	0,10	τό έξιμηνο

Για την Αμερική

\$	5	τό χρόνο
\$	3	τό έξιμηνο

Και για τα άλλα μέρη ανάλογα

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

ΑΠΟ σήμερα, όπως φαίνεται στην προμετωπίδα, στην κορνίζα, να πούμε, το φύλλου, ο «Νουμάς», αλλάζει εκδότη. Αλλάζει όμως τυπικά, γιατί ουσιαστικά μένουν οι ίδιοι, οι παλιοί εκδότες του. Δηλ. η Έταιρεία «ΤΥΠΟΣ» χωρίστηκε σε δυο τμήματα, αυτοκέφαλα, στο τυπογραφικό και στο εκδοτικό, με διευθυντή τον κ. Κίμωνα Θεοδωρόπουλο, για το πρώτο, και με διευθυντή τον κ. Χρυσόστομο Γανιάρη, για το δεύτερο, το εκδοτικό. Μα Θεοδωρόπουλος και Γανιάρης είναι δυο ονόματα που έχουν πάρει πια τη θέση τους, την πρώτη θέση μάλιστα, στο ξαναζωτάνεμα του «Νουμά», κ' έτσι ή σημερινή αλλαγή για μās δεν έχει καμιά σημασία. Είναι συνέχεια, είναι ξεκολούθημα του δρόμου, που με τόση ανεση, οικονομική και ψυχική, από το Δεκέμβρη του 1918 αρχινήσαμε.

ΒΛΕΠΗΤΕ, δεν πουλήθηκε ο «Νουμάς» σ'εταίρια εμπορική για εκμετάλληση, όπως μερικά φαιδρά και κακόπιστα υποκείμενα, τώρα τελευταία, σαλιαρίσανε. Και δεν πουλήθηκε, γιατί, βλέπετε, έτυχε ο ιδρυτής και ιδιοκτήτης του να έχει το όλεθριο ελάττωμα να μην πουλιέται. Και φυσικά, πώς μπορεί να πουληθεί άνθρωπος, που θυσιάσε όλη την ατομική του περιουσία, που αφιέρωσε τη ζωή του ακόμα δάκρυα, την εργασία του, τη δράση του, όλα, όλα, για έναν αγώνα, που τ'όξεσε πώς δε θ'αίχε απ' αυτόν καμιά υλική ωφέλεια, παρά μόνο στενοχώριες και πίκρες, ακόμα κι ασεβέστατες συκοφαντίες, σαν κι αυτές που προχτές ακόμα του πετάξανε, σκυλήματα ταπεινά, με τόση α-

διαντροπιά και με τόσο κυνισμό κατάμουτρα; Γιατί μονάχα ένας ήλιθιος και βρωμόψυχος άνθρωπος μπορεί να ντύνεται φανταστεί, και να πιστέψει ακόμα, πώς ο «Νουμάς» συντηρήθηκε δεκαπέντε αλάκαρα χρόνια, με κυκλοφορία που δεν πέρασε ποτέ τα τρακόσια φύλλα, μονάχα με τις τρακόσιες πάνω κάτω δραχμές που ταύστελναν κάθε μήνα οι κ. κ. Ψυχάρης, Πάλλης, Ξεφταλιώτης, Πετροκόκκινος, Ίδας κλπ. Με τρακόσιες δραχμές να βγαίνει ένα φύλλο κάθε Σαββάτο, ταχτικά, ταχτικώτατα, με σελίδες όσες σήμερα, και στα πρώτα χρόνια και με διπλάσιες από τις σημερινές, και να καλοπερνάει επιτέλους κ' ένας... έκμεταλλευτής του! Οι ταπεινοί, π' ανάθεμά τους! ταπεινά βλέπουν και ταπεινά μιλούν. Πώς να τους αλλάξει κανείς τη μανταλιτέ τους;

ΜΑ νά, που βρέθηκε κ' ένας άνθρωπος, που χωρίς να έχει χρηματίσει γραμματέας του Ψυχάρη για να του κλέψει τα ιδιαίτερα γράμματα του... για να συγράψει μια μέρα την ιστορία του! και χωρίς να ναι ούτε καν φανατικός δημοτικιστής, πήρε πάνω του όλο το οικονομικό βάρος του «Νουμά», όχι για να τον ξεμεταλλευτεί, όπως κακοηδέστατα γράφτηκε, μα μόνο από προσωπική έχτιμηση στον ιδρυτή του και από αναγνώριση των αγώνων του και της έθνικης αποστολής του. Και ο άνθρωπος αυτός, που του αξίζει με χρυσά γράμματα να έχει γραμμένο πάντα ο «Νουμάς» τ'ονομά του στην κορνίζα του, είναι ο διευθυντής του «Τύπου» κ. Κιμ. Θεοδωρόπουλος.

ΚΑΙ του αξίζει η τιμή αυτή, γιατί με όλη την καταπληκτική διάδοση που έχει σήμερα ο «Νουμάς», τα έξοδά του δε σκεπάζονται ακόμα (τόσο ακριβήναν σήμερα τα τυπωτικά και το χαρτί), κι ο Θεοδωρόπουλος δε λογάρισε καθόλου τα έλλειμματα που άφινε, (δώδεκα χιλιαδοῦλες, παρακαλούμε, ζημιώθηκε την πρώτη χρονιά ο «Τύπος» από το «Νουμά», στα 1919, και ισάριθμες τη φετεινή χρονιά), μα ξεκολούθησε με αγάπη και με αυτοθυσία την εκδόσή του, με την πεποίθηση πως μια μέρα, όχι θα πλουτίσει από το «Νουμά», μα θα πάρει να ζημιώνεται. Σ' αυτόν τον έμπορο πουλήθηκε ο «Νουμάς», για να τον... καζαντίσει!

ΣΗΜΕΡΑ το «Νουμά» τον πήρε πάνω του ο άλλος συντάκτης του «Τύπου», ο Χρυσός Γανιάρης, ο διευθυντής του νεοσύστατου «Αθηναϊκού Βιβλιοπωλείου». Ο Γανιάρης, που δούλεψε ακούραστα δυο χρόνια αλάκαρα, για την τόση διάδοση του «Νουμά», είναι δλόψυχα δικός μας, δημοτικιστής φανατικός, κ' έτσι ή... επιχείρηση του «Νουμά» βρίσκεται σε καλά χέρια σήμερα, κι ο ιδιοκτήτης και διευθυντής του έχει κάθε δικαίωμα να περηφανεύεται πως οι τόσοι άγῶνες του αναγνωριστήκανε, όχι μόνο από την Πολιτεία, που τους υιοθέτησε, μα κι από την κοινωνία που μ' ένα Θεοδωρόπουλο και μ' ένα Γανιάρη έρχεται σήμερα να προστομώσει κάθε αδιάντροπο κι ασεβέστατο άνθρωπό του.

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΤΟ ΣΚΙΤΣΟ ΤΟΥ ΜΗΤΣΑΚΗ

Ἀγαπητέ «Νουμά»,

Τί κρῖμα, τί μεγάλο κρῖμα, τὸ σκίτσο τοῦ Μητσάκη, τὸ ἀριστουργηματικὸ, νὰ πέσει πάνου στὸ μεθῆσι καὶ στὸ σάλαχο τὸν ἐκλογικὸ κ' ἔτσι νὰ περάσει σχεδόν, πές, ἀπαράτηρητο.

Καὶ τοῦ ἄξιζε, πιστέψε με, καλύτερη τύχη, κ' ἐπρεπε νὰ γίνῃ πολλή, παραπολλή κουθέντα στὶς ἐφημερίδες γιὰ τὴ μοναδική αὐτὴ ἐπιτυχία τοῦ Γ. Φτέρη, ποῦ οὔτε ὀνομαστὸς σκιτσογράφος, νὰ πούμε, εἶναι, οὔτε διευθυντὴς καμίας ἐθνικῆς ἢ ἰδιωτικῆς Πανακοθήκης ἀκόμα διορίστηκε... γιὰ τὴν ἀπαράμιλλη καλλιτεχνικότητά του!

Κι ὅμως — κι αὐτὸ δὲ εἶναι ἡ τραγικὴ ἀλήθεια! — τέτοια καὶ τόση ζωντάνια γραμμῆς καὶ τόση ἐκφραστικότητα ἀμφιβάλλω ἂν μπορεῖ καὶ ἀξὺ ἐπαγγελλματος ἀκόμα σκιτσογράφος νὰ μᾶς δώσει. Κι ὅμως ὁ Φτέρης, ὁ ἀπαλός, ὁ ἡρεμὸς, ὁ ἀθόρυβος νέος ποιητῆς, ποῦ ἐργάζεται ὄχι γιὰ νὰ «θορυβεῖ», μὰ γιὰ νὰ ἱκανοποιεῖ μιὰ ἐσωτερικὴ, μιὰ ψυχικὴ του ἀνάγκη, ὁ Φτέρης, ποῦ μᾶς ἔδωσε, δῶ καὶ λίγους μῆνες, τόσο λυρική συγκίνηση μὲ τὴν ἀσύγκριτη «Πηγελοπτη» του, ἐρχεται τώρα νὰ μᾶς δώσει μὲ τὸ «Μητσάκη» του, ὅλο ζῶντανο, μέσα στὸ πνευματικὸ του μαρτύριο, τὸ μάγο μὰ ἀτυχεστάτο συγγραφέα τῆς «Φλογέρας» καὶ τῆς «Κυρὰ Κώσταινας».

Δε νομίζεις, «Νουμά» μου, πὼς ὁ Φτέρης θὰ μποροῦσε νὰ μᾶς δώσει ἕνα «Λεύκωμα» σημαντικὸ γιὰ τὰ νεοελληνικὰ γράμματα, μὲ τὰ σκίτσα τῶν ποιητῶν, λογίων μας, τοῦ Ψυχάρη, λ.χ. τοῦ Παλαμᾶ, τοῦ Ταγκοπούλου, τοῦ Παρορίτη, τοῦ Ξενοπούλου κλπ.;

Γιατὶ δὲν τὸ δοκιμάζει αὐτὸ, ἀφοῦ θάχει σίγουρη τὴν ἐπιτυχία του;

Δικός σου
ΝΙΚΙΑΣ

ΠΑΡΑΜΙΛΗΜΑ

Ἀπόψε ποῦ μιὰ ἀρρώστια μὲ σπαράζει,
Πάνου στῆς ξένης γῆς τὸ κρῖμα τὸ χῶμα,
Πετιέται ὀρθὴ ἡ ψυχὴ μου καὶ κραυγάζει:
— «Δὲν εἶναι ἡ ὥρα νὰ πεθάνω ἀκόμα,

Κι οὔτε κι ὁ τόπος ὁποῦ μοῦ ταιριάζει.
Μακριά, μακριά ἀπὸ τὸ δικό μου τ' ὄμμα
Ἡ ψεύτικὴ τους δόξα π' ἀλαλάζει
Σκοποῦς δραχνούς μὲ τ' ἄσκημὸ τῆς στόμα!

Ματοβαμμένα τρόπαια ἐγὼ σιμά μου
Δὲ θέλω μὲς στῆς γῆς τὰ κρῖνα τὰ βάθη.
Ἐνὸς βασιλικῆ κλωνί καὶ δυὸ ἄδη

Δακρυδρεμμένα ἄς εἶναι ἡ συντροφιά μου!
Κι οὔτε ἄκουσμα στερνὸ θέλω τῆς διάνια:
Με φτάνει τοῦ χωριοῦ μας ἡ καμπάνα.

Στρατόπεδο. 14)9)30.

Κ. ΜΑΚΙΣΤΟΣ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Χρ. Κο. "Οχι ἔτσι. Τὸ σωστὸ εἶναι πὼς σοβαρὸς καὶ παιδολόγιος ἀνὴρ, ὁ κ. Κ. Χαριτάκης, ἀνακάλυψε πὼς ὁ Ταγκοπούλος κατέστρεψε τὴν «ὠροσίαν ἐπάνθισιν» τῆς «Φοιτ. Συνητροφιάς». "Ἐνα τόσο δυνατὸ κ' ἐρευνητικὸ μυαλὸ σὺν τοῦ κ. Χαρ. γρήγορα θάνακαλύψει καὶ πὼς ὁ Ταγκ. ἔβαλε... φωτιά στὸ πηγάδι κι ἀκόμα πὼς ὁ Ταγκ. ἔγινε ἀφορομὴ τοῦ ἔθρου-παικοῦ πολέμου. "Ὅλα πρέπει νὰ τὰ περιμένει κανεὶς ἀπὸ τέτοιο ἐρευνητικὸ μυαλὸ.— Ἐίπα. Ἀβάμα τις «παλιὲς ἀνάμνησες».— Γ. Καλ. Τὸ ἐξηγήσαμε πολλές φορὲς ἀπὸ τούτη τὴ μεριά. Ἀνυπόμιαστε ποῦ δὲν μποροῦμε, μ' ὅλη μας τὴν καλὴ θέληση, νὰ εὐχαριστοῦμε περισσότερους καὶ περισσότερο.— κ. Κ. Α. Δθ. Τὸ «Μηνώσονο» ἀρετὰ καλὸ. Λίγο πὼς ὑποβλητικὸ καὶ πὼς πνευρὸ θὰ τὸ θέλαμε.— κ. Κ. Μαν. Πολὺ καλὸ, μισοῦ σου!— κ. Μ. Μ. Ζ. "Ἐτσι μιλοῦνε ὅσοι ἀγαποῦνε ἄγνὰ τὰ γράμματα. Τὰ ποιήματά σου θέλουν ἀκόμα λιγάνι πὼς συγκίσημα. Τὸ σωστὸ δὲ μᾶς λέει ἀκριβῶς αὐτὸ ποῦ θέλει: Τὸ «δμορφο περιβόλι» θὰ εἶτανε καλοῦταικο, ἂν τοῦ ἔλειπε αὐτὸ ποῦ εἶναι ρομαντικὸ καὶ ποῦ τὸ γαλάει ἐκεῖνο τὸ «προσφιλή». «Τὰ δευτεριά του κόψαν, φκιάσαν νεκροκόσασα, γιὰ τὰ βάλουν μέσα προσφιλή νεκρὸ». Πῶς νὰ σ' το πούμε; μᾶς θυμίζει λιγάνι τὸν παραγωγικὸν ποῦ λέει κλαίγοντας ὅτι ἕναν πατέρα ποῦ μοιρολόγει τὴν πεθαμένην του κόρη: «Πάρε ἐὸν γέρο, μὴν κ' αἶς γιὰτὶ κλαῖς ἄγαρμα!»— κ. W. Βέβαια ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἕνας, καὶ σὺ τὸ δημόσιο βίω χρειάζονται ἄνθρωποι ἄσπιλοι: ὅλη ἡ βάση τοῦ σοσιαλισμοῦ πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἀρετὴ, ἀλλιώτικα τίποτα καλὸ δὲν μπορεῖ νὰ βγεῖ ἀπὸ δαῦτον οὐρανίσαστε ὅμως τὰ ταπεινὰ καὶ μικρὰ κατωμένα ἀπὸ ταπεινοὺς καὶ μικροὺς γιὰ μικροὺς καὶ ταπεινοὺς σκοποῦς. Τὸ «Γκλάν! Γκλάν!» ἔχει πάρα πολλὰ γκλάν! γκλάν! Τὰ ἄλλα εἶναι λίγο αἰνιγματικά: «Στὴ φτωχὴν, ἔμεινα ἐγὼ στερενὴ ἐλπίδα, Μάννα!» θέλει ἄραγε νὰ εἰπεί πὼς «στὴ φτωχὴ μάννα ἔμεινα ἐγὼ στερενὴ ἐλπίδα»; Μὰ τούτῳ δὲν τὸ νιώθουμε παντάπασιν: «Κι' ἡ Γῆ τοῦ σύμπαντος ἡ θλιβερὴ εἶναι ἄκρια!» Δηλαδή: ἡ Γῆ εἶναι θλιβερὴ ἄκρια τοῦ Σύμπαντος; ἢ τί πάει νὰ πει; ἢ «Ζήλεια» δεχτή. — κ. Κων. Πον. Δεχτό: ὅμως γιὰτὶ τὸ λὲς διήγημα;— κ. Δ. Διαβ. Ἀδύνατο νὰ παντοῦμε ξεχωριστά. «Ἡ καλοκαιρινὴ ζωὴ στὸ χωριὸ» δὲ λέει πολλὰ πράματα: μοιάζει σὺν ἀρχῇ ἢ, καλύτερα, σὺν εἰσαγωγικῇ περιγραφῇ ἑνὸς διηγήματος ποῦ δὲν ἀκολουθεῖ: κ. Τ. Ἡ. Δεχτός ὁ «Ἐνας Ἐρωτας». Γιὰ τὸ γράμμα σου εὐχαριστοῦμε.

ΞΕΝΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Mercure de France (1 Ὀκτωβρίου 1920) Ἀλβέρτ Σαινῆ: ἢ Ἀμερικὴ κ' ἡ Εὐρώπη. Φράνσις. Ἑλλόνς: ὁ ἀπὸ μισοῦν-τσο γίγας (νουβέλλα) Σ. Ντιγκά. Ἡ δειλότητ τοῦ Προσπερ Μερμιέ. Μαρσέλ Ρουφ. Ταξίδι στὸν ἀνάποδο κόσμον (ρομάντζο) κλπ

Le Monde Nouveau (Σεπτέμβριος 1920). Ἐρνέστ-Σάρλ: Πῶλ Μπονκούρ. Λουὶ Βουζέλ: Τὸ πρόβλημα τῶν Τεχνῶν. Ζωρζ. Πεέν: ποιήματα. Ἀντριάννα Λωτέρ: ἡ ἐπίδραση τῆς γαλλικῆς φιλολογίας στὴν Ὀλλανδία. Ζωρζ Ἐκου: ἡ μητέρα τῶν στρατιωτῶν. (νουβέλα) κλπ.

La Revue Critique (25 Σεπτεμβρίου 1920) Ντι Μπὸς: σημειώσεις γιὰ τὰ Μερμιέ. Ρενὲ Ζοαννέ: ἀπάντηση στὸν κ. Σορέλ γιὰ τὸ μέλλον τῆς μουρζουαζί. Ζυλβέρ Σάρλ: Μαρσέλ Προστ. Βωντουαγιέ: Ἰλιάδα. Πιέρ Κολομπιέ: ἡ στοιχειωμένη πυροβολορχία κλπ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

διὰ τοὺς κ. κ. Ὀδοντειατροῦς

Ὁ Οἶκος «LABARBERA» I. ΚΑΝΑΡΗ & Σια ὀδὸς Σταδίου 3 γνωστοποιεῖ ὅτι ὁ ἐν Λονδίνο οἶκος

CLADIUS ASH & Cie

ἀνέθεσεν αὐτῷ διὰ Συμβολαίου τὴν ἀποκλειστικὴν πώλησιν καὶ ἀντιπροσωπεῖαν τῶν εἰδῶν του διὰ τὴν Παλαιάν, Νέαν Ἑλλάδα καὶ Σμύρνην.

«ΤΥΠΟΣ»
ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΚΙΜΩΝ Ι. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ & ΣΙΑ

ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 3
ΑΘΗΝΑΙ

Εν Ἀθήναις, τῆ..... 1920

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Κ,

Λαμβάομεν τὴν τιμὴν νὰ φέρωμεν εἰς γνῶσιν σας, ὅτι συνέπειά τῆς μεγάλης ἐκτάσεως, ἣν προσέλαβον αἱ ἐργασίαι τοῦ ἐκδοτικοῦ τμήματος τῆς ἡμετέρας Ἐταιρείας, ἐκρίναμεν ἀναγκαῖον ὅπως χειραφετήσωμεν τὸ Τμήμα τοῦτο, ἐκχωρήσαντες αὐτὸ εἰς Ἐταιρείαν, συσταθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ὁμορρυθμοῦ ἡμῶν Ἐταίρου κ. ΧΡ. ΓΑΝΙΑΡΗ, ὑπὸ τίτλον καὶ ἐπωνυμίαν :

ΑΘΗΝΑ-Ι-ΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΧΡ. ΓΑΝΙΑΡΗΣ καὶ Σία

Ἡ νέα αὕτη Ἐταιρεία ἀναλαμβάνει :

1ον. — Ἀπάσας τὰς ἐκδόσεις τῆς ἡμετέρας Ἐταιρείας.

2ον. — Ἀπαντα τὰ χειρόγραφα τῶν μέρη τοῦδε ἀνεκδότων εἰσέτι ἔργων, καὶ τὰς ἐξ αὐτῶν ἀπορροεῦσας ἀποχρεώσεις.

3ον. — Τὴν ἐκδοσὶν τοῦ «Νουμά» ἅπαν τὸ ἐκ συνδρομῶν τοῦ «Νουμά» καὶ ἐκ πωλήσεως βιβλίων, ἢ ἐξ οἰασθήποτε ἀφορμῆς σχετιζομένης μετὰ τὰς ἐκδοτικὰς ἐργασίας μας προερχόμενον λαβεῖν ἀπὸ τὰ ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς Ἐπαρχίαις Βιβλιοπωλεῖα καὶ ἀπὸ τοὺς κατὰ τόπους Πράκτορας τῆς ἡμετέρας Ἐταιρείας.

4ον. — Τὰς ὑπὸ τῆς ἡμετέρας Ἐταιρείας ἀνελημμένας ὑποχρεώσεις, σχετικῶς μετὰ τὴν πώλησιν βιβλίων.

Παρακαλοῦντες ὅπως λάβητε σημείωσιν τῶν ἀνωτέρω καὶ ἐκφράζοντες τὴν ἐλπίδα ὅτι θέλετε περιβάλλει τὴν νέαν ταύτην Ἐταιρείαν μετὰ δὲσιν περιεβάλατε ἡμᾶς ὑποστήριξιν, διατελοῦμεν

μετὰ πάσης τιμῆς

«ΤΥΠΟΣ»

ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ & ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΚΙΜ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ & Σία

(Ὑπογρ.) ΚΙΜ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΡ. ΓΑΝΙΑΡΗΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ

Χ. ΓΑΝΙΑΡΗΣ & ΣΙΑ

ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ, 3
ΑΘΗΝΑΙ

Εν Ἀθήναις, τῆ..... 1920

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Κ,

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ φέρωμεν εἰς γνῶσιν σας ὅτι δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀρ. 9768 τῆς 28 Ὀκτωβρίου 1920 συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν κ. Δ. Δημητριάδη, συνεστήσαμεν ἑτερόρρυθμον ἐμπορικὴν Ἐταιρείαν, ὑπὸ τίτλον καὶ ἐπωνυμίαν :

ΑΘΗΝΑ-Ι-ΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΧΡ. ΓΑΝΙΑΡΗΣ καὶ Σία

ἥτις θέλει συνεχίσει ἀπάσας τὰς ἐργασίας τοῦ ἐκδοτικοῦ τμήματος τῆς Ἐταιρείας «ΤΥΠΟΣ», ὡς ἀναφέ-

ρονται ἄνωθι, ἀναλαμβάνει δὲ ἅπαν τὸ ἐκ τῶν ἐργασίῶν ἐνεργητικὸν καὶ παθητικὸν τῆς Ἐταιρείας ταύτης.

Ἡ νέα ἡμῶν Ἐταιρεία κατήχησε καὶ τέλειον Βιβλιοπωλεῖον, ἀσχολούμενον γενικῶς εἰς τὴν διδουλευτικὴν ἐπιχείρησιν καὶ εἰδικῶς εἰς φιλολογικὰς ἐκδόσεις.

Ἐλπίζοντες ὅτι θέλετε περιβάλλει ἡμᾶς μετὰ τὴν αὐτὴν ὑποστήριξιν, ἣν παρέσχετε πρὸς τὴν ἰδρυτρίαν ἡμῶν Ἐταιρείαν,

διατελοῦμεν μετὰ πάσης τιμῆς

(Ὑπογρ.) ΧΡ. ΓΑΝΙΑΡΗΣ & Σία

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ		ΟΛΙΚΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ
ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ		ΔΡΑΧΜΑΙ
ΔΡ. 35,000,000		900,000,000

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

ΣΥΝΔΙΟΙΚΗΤΑΙ: } ΑΛ. ΔΙΟΜΗΔΗΣ
 } Ι. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:

ΑΙΓΙΟΝ
ΑΓΡΙΝΙΟΝ
ΑΔΜΥΡΟΝ
ΑΜΦΙΣΣΑΝ
ΑΜΑΛΙΑΔΑ
ΑΡΤΑΝ
ΑΤΑΛΑΝΤΗΝ
ΒΟΛΟΝ
ΓΥΘΕΙΟΝ
ΔΗΜΗΤΣΑΝΑΝ
ΖΑΚΥΝΟΝ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ
ΘΗΒΑΣ
ΘΗΡΑΝ
ΙΩΑΚΗΝ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ
ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ
ΚΑΛΑΜΑΣ
ΚΑΡΔΙΤΣΑΝ
ΚΕΡΚΥΡΑΝ
ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΝ
ΚΟΡΙΝΘΟΝ
ΚΥΜΗΝ
ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΝ
ΚΥΘΗΡΑ
ΛΑΜΙΑΝ
ΛΑΡΙΣΣΑΝ
ΛΕΒΑΔΕΙΑΝ

ΔΕΥΚΑΔΑ
ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΝ
ΜΕΣΣΟΛΟΓΓΙΟΝ
ΜΕΣΣΗΝΗΝ
ΝΑΥΠΑΚΤΟΝ
ΠΑΞΟΥΣ
ΠΑΤΡΑΣ
ΠΕΙΡΑΙΑ
ΠΥΛΟΝ
ΠΥΡΓΟΝ
ΣΠΑΡΤΗΝ
ΣΥΡΟΝ
ΤΡΙΚΚΑΔΑ
ΤΡΙΠΟΛΙΝ
ΧΑΛΚΙΔΑ

